

*Gældende bestemmelser.**Forslag.*

§ 4. Indtil 1. september 1971 må priser, takster og honorarer for statslige og kommunale leverancer og ydelser kun forhøjes med beløb, der medgår til dækning af de i § 5, stk. 1, nr. 1, nævnte omkostningsstigninger. Det samme gælder takster for gas, el og telefon, selv om leverandøren er en privat virksomhed. Bestemmelsen i 1. pkt. gælder dog ikke priser m. v. for leverancer og ydelser, der i henhold til lovgivningen skal godkendes af folketingets finansudvalg, og heller ikke kommunale ydelser, hvortil der ydes statsrefusion.

Stk. 2. Monopoltilsynet kan undtage fra bestemmelserne i stk. 1, 1. og 2. pkt., hvor der alene er tale om omlægning af priser, takster og honorarer, uden at det samlede provenu forhøjes.

Stk. 3. For leverancer og ydelser vedrørende

el,
gas og biprodukter i forbindelse med fremstilling heraf,
fjernvarme,
offentlig trafik og transport, herunder havneafgifter,
telefon- og telekommunikation,
radio- og fjernsynsspredning,
renovation og for
læge-, tandlæge- og dyrlægeydelser,

hvor priser, takster og honorarer fastsættes eller godkendes af staten eller af en kommune, må vedkommende myndighed fra 1. september 1971 ikke fastsætte eller godkende forhøjelser, der overstiger de i § 5, stk. 1, nr. 1, omhandlede omkostningsstigninger, forinden den fra monopoltilsynet har indhentet en udtalelse med en vurdering af forhøjelsen under hensyn til pris- og indkomstudviklingen i samfundet.

Stk. 4. Udtalelser i henhold til stk. 3 offentliggøres af monopoltilsynet.

§ 5. Virksomheder inden for industri, håndværk og handel må ved erhvervsmæssigt salg af varer her i landet ikke forhøje de den 28. februar 1971 lovlige priser med mere, end hvad der medgår til dækning af omkostningsstigninger, der er indtruffet efter denne dato, og som er en følge af: